

חוברת למשקיע

10 במאי 2026

עורך: ד"ר שמואל גולדמן

הודעה:

מי שרוצה לקבל את חוברת למשקיע ועדיין לא שלח לנו דוא"ל, מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת לקבל את חוברת למשקיע". החוברת נשלחת לכתובת הדוא"ל ממנה נשלחת הבקשה אלינו.

מי שמבקש להפסיק לקבל את החוברת בדוא"ל מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת להפסיק לקבל את חוברת למשקיע".

הערה: החוברת הקודמת נשלחה ביום 26 באפריל 2026.

הערה: כדי לשפר את הראות של גרפים מוצע בתוכנת פידיאף להגדיל את התצוגה ל-200%.

בחוברת זו:

זו המציאות.

מדדי מניות – שערי ריבית – שערי חליפין – זהב.

האמירויות, ערב הסעודית, עירק, כווית, בחריין וקטאר. תנועת מיכליות נושאות נפט מאיראן נמשכה עד שארה"ב מנעה גם תנועה זו.

סך כול שינוע נפט גולמי דרך מצר הורמוז נאמד ב-15 מיליון חביות ביום. בנוסף 5 מיליון חביות של מוצרי נפט (אחרי זיקוק). כמו כן נמנעה תנועת מיכליות נושאות גז נוזלי, בייחוד מקטאר ומאיחוד האמירויות.

20 מיליון חביות ביום מהוות כשליש מכמות הנפט היומית **שמובלת באוניות**. כמויות נוספות מובלות באמצעות צינורות בין מדינות ובתוך מדינות – בייחוד בארה"ב וברוסיה. סך הכול כמאה מיליון חביות ביום.

רוב הייצוא של נפט גולמי ומוצרי נפט ממדינות במפרץ הפרסי נמכר למדינות באסיה. בעיקר לסין, ליפן, לדרום קוריאה, לפיליפינים. גם לאינדונזיה ולמלזיה. חלק גדול נמכר להודו ולפקיסטן – "שכנות" של איראן. מוצרי נפט – תזקיקים – נמכרים גם למדינות באירופה.

המכירות למדינות אלו מהוות חלק גדול/רוב מייבוא נפט למדינות אלו ומצריכת נפט ותזקיקים ממדינות אלו. לכן, הפגיעה הכלכלית בהן גבוהה במידה רבה, מהפגיעה בכלל הצריכה העולמית של נפט. מה שעלול לגרום לירידה משמעותית בפעילות הכלכלית בהן.

בתגובה לסגר במצר הורמוז החליט ארגון לשיתוף פעולה כינלאומי, "לשחרר" ממלאים של נפט ומוצרי נפט שמוחזקים בידי ממשלות, כמות של כ-400 מיליון חביות. כמפורט בטבלה הבאה:

Contribution to the IEA Collective Action agreed on 11 March 2026 (in mb)

Oil products	Crude oil	Production increase	Obligated industry stocks	Public stocks	Total contribution	Country
4.8	-	-	4.8	-	4.8	Australia
-	2.4	-	-	2.4	2.4	Austria
	details not yet available				0.3	Belgium
	23.6	23.6	-	-	23.6	Canada
-	2.2	-	-	2.2	2.2	Czech Republic
1.2	-	-	-	1.2	1.2	Denmark
0.3	-	-	-	0.3	0.3	Estonia
	details not yet available				1.8	Finland
	details not yet available				14.6	France
details not yet available		-	-	19.5	19.5	Germany
	details not yet available				2.0	Greece
6.1	-	-	-	6.1	6.1	Hungary
1.5	0.2	-	-	1.7	1.7	Ireland
10.0	-	-	10.0	-	10.0	Italy
25.8	54.0	-	25.8	54.0	79.8	Japan
	details not yet available				22.5	Korea
	details not yet available				0.3	Latvia
0.6	-	-	0.6	-	0.6	Lithuania
-	0.1	-	0.1	-	0.1	Luxembourg
-	3.9	3.9	-	-	3.9	Mexico
	details not yet available				5.4	Netherlands
0.3	1.3	-	-	1.6	1.6	New Zealand
0.4	-	-	0.4	-	0.4	Norway
1.5	6.0	-	7.5	-	7.5	Poland
2.0	-	-	2.0	-	2.0	Portugal
11.6	-	-	11.6	-	11.6	Spain
2.1	-	-	2.1	-	2.1	Sweden
8.1	3.6	-	11.7	-	11.7	Türkiye
9.7	4.3	-	14.0	-	14.0	United Kingdom
-	172.2	-	-	172.2	172.2	United States
125	301	28	119	280	426	Total IEA

מתוך כמות כללית של 301 מיליון חביות **נפט גולמי**, 172 מיליון "ישוחררו" בארה"ב ו-54 מיליון חביות ביפן. עוד 23 מיליון חביות בקנדה – זו למעשה תוספת "לשחרור" בארה"ב, כיוון שכמעט כול ייצוא נפט מקנדה נעשה לארה"ב.

בנוסף "לשחרור" נפט גולמי, "ישוחררו" גם 125 מיליון חביות של מוצרי נפט – **תזקיקים**. למעשה כמעט כול כמות זו הם מלאים **שחברות** שמספקות מוצרי נפט, חייבות להחזיק בהם "כמלאי חירום". מזה, 26 מיליון חביות ביפן.

ביפן הממשלה עד כה החליטה "לשחרר" 80 מיליון חביות, מתוך מלאי של כ-260 מיליון חביות. יפן מייבאת כ-2.2 מיליון חביות ביום. "מדי שבועיים" הממשלה ביפן מודיעה על כמות "משוחררת" של חביות. כמעט כול היבוא ליפן נעשה ממדינות במפרץ הפרסי. כעת יפן התחילה לייבא נפט – כמות קטנה – גם מרוסיה, למרות סנקציות שהוטלו על רוסיה.

בארה"ב "ישוחררו" 172 מיליון חביות מתוך מלאי של כ-420 מיליון חביות. הבעייה בארה"ב היא, שבתי זיקוק בה, משתמשים בכמות גדולה של נפט "כבד", שגם **מיובא** בעיקר מקנדה, ממקסיקו ומונוצואלה. כפי שאפשר לראות בלוח הקודם, "במלאי החירום" שלה, יש כ-240 מיליון חביות נפט מסוג זה. הייבוא לארה"ב של נפט מסוג זה נאמד בכ-6 מיליון חביות ביום.

לכן, בתי זיקוק בארה"ב חשופים למחירי נפט מסוג זה בעולם – מחוץ לארה"ב. גם אם הממשל בארה"ב ימנע ייצוא מוצרי נפט מארה"ב, עדיין למחירי נפט בעולם, תהיה השפעה על התמחור של מוצרי נפט בארה"ב. למרות הטענה "שארה"ב עצמאית בתחום צריכת נפט".

כעת בחזרה למדוע "כאילו".

השיטה הנוכחית שבה ארה"ב "משחררת" נפט ממלאי החירום שלה, היא באמצעות "השאלת נפט" לחברות מסחריות. אלו מבקשות – במכרז – כמות מסוימת של נפט ומתחייבות להחזיר כמות זו בתוספת "ריבית" – של חביות נפט" בתוך תקופה של 2-3 שנים.

עד ליום 30 באפריל 2026, "שוחררו" בצורה זו 80 מיליון חביות. באותו יום פורסם מכרז "להשאלת" 92 מיליון חביות. אם כול כמות זו "תשוחרר", אז בזה יסתיים "השחרור" הנוכחי ממלאי חירום של ארה"ב.

מסיבות לוגיסטיות, אפשר בארה"ב לספק ממלאי חירום שמוחזק בידי הממשלה, עד לכ-1.5 מיליון חביות נפט ביום אחד. לכן, הנתונים בטבלה הראשונה משקפים את הכמות **שסופקה** ולא את הכמות "ששוחררה". דהיינו שכבר יש התחייבות לספק לחברות מסחריות. לכן, הנתונים בטבלה זו אינם משקפים את רמת מלאי החירום שמוחזק בידי הממשלה. נראה

שנכון לתחילת חודש מאי 2026 למעשה כבר יש התחייבות להשאל לחברות מסחריות כמות של 172 מיליון חביות נפט. אספקה זו תושלם עד אוגוסט 2026.

חברה מסחרית – בית זיקוק/סוחר בנפט – שהתחייבה לשאול מהממשלה כמות מסוימת של נפט בתוך תקופה ידועה, קטן הצורך שלה לקנות נפט בסקטור הפרטי, שיסופק בתוך תקופה זו. לכן, זה משפיע על הביקושים לנפט בתוך תקופה זו וגם על מחירי נפט לאספקה מידית ולאספקה בתוך 2-4 חודשים.

כך ממשלת ארה"ב משפיעה על מחירי נפט כבר **כעת**, גם לפני שהיא מספקת בפועל את מלוא הכמות שהתחייבה לספק לחברות מסחריות.

הערה: הממשל בארה"ב טען שניתן יהיה לספק עד כ-3 מיליון חביות ביום, מתוך כ-400 מיליון חביות שהובטח "לשחרר" ממלאים של ממשלות.

מה יקרה אחרי חודש יולי 2026?

אם אז למרות "ההבטחות" של נשיא ארה"ב, עדין **לא** תוכלנה מיכליות נפט לשוט דרך מצר הורמוז.

אם ארה"ב תמנע ייצוא נפט מאיראן וזו תמנע ייצוא נפט מאיחוד האמירויות באמצעות "צינור עוקף הורמוז", אולם עדין יתאפשר ייצוא נפט מערב הסעודית באמצעות צינור לנמל יאנבו בים האדום, סביר שאז **תפחת** כמות הנפט שמוצא ממדינות המפרץ הפרסי לפחות ב-12-13 מיליון חביות ביום. איננו יודעים בכמה תגדל תפוקת/אספקת נפט ממדינות אחרות. אולם סביר שלא ניתן להגדיל כמויות אלו ביותר מ-1-2 מיליון חביות ביום – בטווח של חודשים.

לכן, סביר שמחודש יולי 2026, תורגש "במלואה" השפעת הירידה באספקת נפט ממדינות המפרץ הפרסי, על רמת פעילות כלכלית בעולם – לא רק במדינות באסיה.

ראשית, החל מאמצע חודש אפריל 2026, כבר מרגישים מחסור בגלל שמיכליות נושאות נפט ממדינות המפרץ הפרסי אינן מגיעות למדינות באסיה וגם לא באירופה ובאפריקה. תחילה מספקים "מחסור" כזה, על ידי הקטנת מלאים ובמדינות מסוימות גם על ידי הקטנת צריכה של נפט ומוצריו.

שנית, אחרי חודש יולי 2026, כאמור מקודם, יגדל "המחסור" כיוון שלא "תגיע" יותר אספקה "משחרור" מלאים שמוחזקים בידי ממשלות.

סביר שאז תהיה מדרגה נוספת כלפי מעלה במחירי נפט. ייתכן שגם לפני כן, ככול שיגבר הצפי שכן יקרה אחרי חודש יולי 2026.

האם ניתן "לשחרר" כמויות נוספות ממלאים שמוחזקים בידי ממשלות וחברות מסחריות שמספקות מוצרי נפט?

יש מלאים גדולים שמוחזקים בידי חברות מסחריות. אבל אלו הם חלק משרשרת אספקה, שאמורה להבטיח אספקה **שוטפת** של מוצרים בכול עת. ירידה גדולה במלאים כאלו, תביא לשיבושים באספקה שוטפת, מה שיגדיל את התמריץ אצל צרכנים להגדיל מלאים שהם מחזיקים בהם. כולל ובעיקר במיכלי דלק של מכוניות.

התוצאה? גידול בבקוּש ועלייה במחירים.

אפשר "לחיות" בתנאים כאלו, אבל זה לא "נעים". בייחוד **לפוליטיקאים** שעומדים לבחירה בתוך תקופה קצרה. מה הם יעשו במצב כזה?

גם אם נשיא ארה"ב אינו עומד לבחירה, הפוליטיקאים שמאפשרים את תפקוד הממשל שלו, עומדים לבחירה. כיצד הם ינהגו?

אולי לפתע "יתגלה" שהסכם עם איראן בנוסח ההסכם שעשה הנשיא אובמה בשנת 2015, הוא "הסכם טוב". כלומר, אין הצדקה לשאת **בעלות נוספת** – כתוצאה מסגר במצר הורמוז – כדי להשיג "כניעה ללא תנאי" של השלטון באיראן. מה שלמעשה נדרש כעת מהשלטון באיראן.

אם כך סביר שהשפיל של הממשל בארה"ב הוא, שהשלטון באיראן "יכנע" עד לחודש יולי – אוגוסט 2026. השפיל של השלטון באיראן הוא, שהממשל בארה"ב יחליט שאין **כדאיות** – **לא פוליטית ולא כלכלית** – להמשיך להתעקש על "כניעה ללא תנאי".

עד אז סביר שתימשך ההתכתשות הנוכחית. הסיכון הוא, שתגבר ההתכתשות הנוכחית, כך שייפגעו אמצעי הפקה/שיווק של נפט במדינות המפרץ הפרסי ואז ייגרם נזק לטווח ארוך לפעילות כלכלית בעולם.

The Trump put option

שוקי הון – מניות, שערי חליפין, חוזים **עתידיים** לנפט וגם אג"ח – מתנהלים על סמך הנחה, שהנשיא טרמפ, או שישגי "כניעה ללא תנאי" של השלטון באיראן, או שידע בעתוי המתאים – כפי שנהג בפעילות עסקית – "לחתוך הפסדים", לעשות "הסכם" ולעבור "לענין הבא". לכן, נזקים מסגירת מצר הורמוז, הם נזקים "זמניים", לתקופה שתסתיים בתוך 2-4 חודשים.

אם תתבדה תקווה/צפיה זו, אז זה ישתקף במחירי נכסים פיננסיים.

עד אז יש לקוות שרק תהיה "מלחמת ציוצים". אבל אין ביטחון בזה.

סיכום:

1. אחרי אמצע חודש יולי 2026 תורגש מלוא ההשפעה הכלכלית של סגירת מצר הורמוז. אלא אם עד אז יהיה "הסכם" עם איראן.
2. ככול שנמשך השלב הנוכחי של "מלחמת ציוצים" ומניעת תנועת אוניות במצר הורמוז, ממשיכים לקטון המלאים של נפט גולמי ומוצרי נפט שמוחזקים במדינות שונות.
3. המשך ירידה במלאים אלו, תקטין את המוכנות של ארה"ב לסבב נוסף של הפצצות על איראן, שבו איראן עלולה לפגוע בתשתיות להפקה/שיווק של נפט ממדינות במפרץ הפרסי, מה שיגרום להגדלת "המחסור" מנפט/מוצרי נפט שמסופקים ממדינות אלו. כלומר, ייתכן שתקטן היכולת של ארה"ב לשאת בתוצאות הכלכליות/פוליטיות של סבב נוסף של הפצצות על איראן.
4. לכן, ייתכן שככול שנמשך המצב הנוכחי, סביר שיגדל התמריץ הכלכלי/פוליטי של הממשל בארה"ב להגיע "להסכם" עם איראן. לחילופין, ייתכן שזה ימריץ אותו כבר בשבועות הקרובים להתחיל בסבב נוסף של הפצצות על איראן. אם יתברר שהשלטון באיראן אינו "מניף דגל לבן".
5. שוקי הון ממשיכים לפעול על סמך הנחה/תקווה בדבר The Trump put option
6. תוצאות "בלתי צפויות" ממלחמת ארה"ב/ישראל באיראן, אם יתברר שאיראן אינה "מניפה דגל לבן":
  - א. תובלט "הרפיסות" של מר פוטין נשיא רוסיה בצורה שהוא מנהל את "המבצע הצבאי המיוחד" באוקראינה. זאת ככול שיושלם הכיבוש של שטחים במחוז דונבס, שעדין מוחזקים בידי צבא אוקראינה. אבל תימשכנה הפצצות בשטחה של רוסיה באמצעות כתבמים שמשוגרים בידי צבא אוקראינה. בסתיו צפויות בחירות לפרלמנט ברוסיה. האם גם אז הנשיא טרמפ יתבקש "להסדיר הפסקת אש", ביום הבחירות ברוסיה!?
  - ב. תובלט גם "הרפיסות" של מר שי נשיא סין בצורה שהוא מטפל בהתעצמות צבאית בטייוואן. בייחוד בטילים לטווח ארוך וסביר שגם בכתבמים. המטרה של השלטון הנוכחי בטייוואן היא להרתיע את הממשל בסין, "מהמחיר" של ניסיון לכבוש את טיוואן – פלישה ו/או הטלת מצור.
  - ג. לכן, שני אלו עלולים להגיע למסקנה, שאין מנוס מלנקוט "כעת" באמצעים צבאיים, אחרת בעתיד, יגדל "המחיר" של עימות צבאי. אם כך יקרה, אז ארה"ב ומדינות באירופה עלולות למצוא עצמן בעימות צבאי עם רוסיה/סין. כול זה בגלל "המשוגעים" באיראן מסרבים "להניף דגל לבן".

ד. המשך סגירת מצר הורמוז לתקופה ארוכה, עלולה לערער לא רק את השלטונות במדינות כמו איחוד האמירויות, קטאר, כוויית וערב הסעודית, אלא גם ובעיקר בעירק. בעירק כמו בלבנון, יש מיליציות צבאיות – דוגמת חיזבאללה – בחסות השלטון באיראן. כעת, ארה"ב לוחצת על ראש הממשלה החדש בעירק, "לפרק אותן ממשקן". כמו בלבנון. שיהיה לו בהצלחה.

הכוח של ממשלת עירק נובע מהכנסות מייצוא נפט. הכנסות שמחולקות בין סיעות פוליטיות שמאפשרות את קיום הממשלה. מניעת רוב ייצוא נפט מעירק – דרך מצר הורמוז – שוללת הכנסות מממשלת עירק. אין לה מה לחלק ולקנות שיתוף פעולה של סיעות פוליטיות. גם של מיליציות צבאיות בחסות איראן. לכן, בלגן פוליטי בעירק – ערעור השלטון בה, יכול להקדים ערעור השלטונות במדינות אחרות במפרץ הפרסי. אם יימשך מצב של סגר מצר הורמוז. האם ארה"ב שוב תשלח צבא כדי לכבוש את עירק?! בגלל "המשוגעים" באיראן?

או שהנשיא טרמפ יפעל לפי הצפי בשוקי הון ויגיע "להסכם" עם איראן. או שישמיד את איראן וזו תשמיד את המדינות השכנות לה. או שישמיד את איראן ויתברר שזו לא יכלה לפגוע במדינות שכנות, כפי שחששו שתעשה. או שאיראן "תניף דגל לבן". דבר אחד יקרה בוודאות: בעוד כשלושה חודשים נהיה באמצע חודש אוגוסט 2026. חודש אחד אחרי אמצע חודש יולי 2026.

ה. היזהרו מדעות של "מומחים".

כמה מהם שאינם נמנים על תומכיו של הנשיא טרמפ, "הסבירו" מדוע צבא ארה"ב לא יוכל לקיים את המצור הימי על איראן. הסיבה? מספרן של משחתות אמריקאיות, אינו מאפשר לקיים מצור "הדוק" במרחבים הגדולים במפרץ אומן ובים הערבי. כמו כן אי אפשר בו זמנית להשתלט על מספר גדול של אוניות שמנסות "לשבור את המצור".

אז אמרו. מה עושה צבא ארה"ב? במקום לשלוח משחתות שתפגיז אונייה סוררת, שולחים מטוס שמפציץ אותה ומשתק את יכולתה לנוע. בינגו. לא צריך משחתות כדי להשיג תוצאה כזו. כך אפשר "למלא" את מצר אומן והים הערבי למעשה "בפגרי אוניות".

איראן עלולה לעשות כך לגבי אוניות שכלואות במפרץ הפרסי ו/או שמנסות לעבור במצר הורמוז. כלומר, "מלחמה טוטלית". למשל, על ידי פיזור מאות מוקשים במפרץ הפרסי ובמפרץ אומן. מה שנקרא "השמדה הדדית". שהרי הם "משוגעים".

כאמור, היזהרו מדעות של "מומחים". גם כאלו שטוענים "שהם – באיראן – רוצים להגיע להסכם". שהרי אין להם צי, חיל אוויר, סוללות ליירוט מטוסים ומנהיגים. אבל יש להם "שיגעון": לא להניף דגל לבן.

מדדי מניות - שערי ריבית - שערי חליפין - זהב.

בסוגריים - הנתונים ביום 26 באפריל 2026.

מחיר זהב - 4710 (4709) דולרים לאונקיה.
מדד דאו ג'ונס תעשייתי - 49609 (49230)
מדד נאסדק - 26247 (24836)
תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב 10 שנים - 4.36% (4.30%)
שער ריבית יומי ארה"ב 3.50.
מחיר נפט קל ארה"ב - 95 (94) דולר לחבית. ברנט באירופה - 101 (105) דולר.
תשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים - 1.90% (1.88%)

שער חליפין ינים לדולר - 156 (159)
מחיר חוזה גז טבעי קרוב - 2.75 דולרים. (2.52 דולרים).

מחיר מתכת כסף - 80.0 (75.7) דולרים לאונקיה.
מחיר מתכת פלטינה - 2050 (2030) דולרים לאונקיה.

מחיר זהב - יציב. מדד דאו ג'ונס - עלייה 0.75% . מדד נאסדק - עלייה 5.7%.
שער ריבית יומי - יציב
תשואת אג"ח ממשלה לטווח ארוך - יציב .
תשואת אג"ח צמוד מדד - יציב .
מחירי נפט - ארה"ב - יציב, "אירופה" - ירידה 4 דולרים .
תחום תנודות במחיר זהב - 4750 - 4510 דולרים לאונקיה.

גרפים אפשר לראות [באתר חוברת למשקיע](#)

גרף של מחיר הזהב.

עוד קישורים לגרפים באתר חוברת למשקיע:

גרפים "במעקב"

נגיד חדש לבנק המרכזי בארה"ב.

ייכנס לתפקידו בשבוע הקרוב. כפי שכתבנו, במקום "שתפקידו" יהיה **להוריד** את הריבית היומית, יתברר "שתפקידו" הוא להימנע **מהעלאת** הריבית היומית, בטענה שהעלייה בשיעור האינפלציה היא זמנית. אולם אם "לפתע" תהיה ירידה של +10% במדדי מניות, אפילו יוריד את הריבית היומית - בהסתמך על אותה טענה. זה מה שמצפים ממנו בשוקי הון.

אולם זה לא ימנע המשך זחילה כלפי מעלה בתשואה שבה נסחרות אג"ח לפדיון בטווח ארוך - בארה"ב, ביפן, בבריטניה, בגרמניה, בצרפת, באיטליה ועוד. כפי שנצפה על ידי מחירי "מניות צופות עתיד". גם על ידי המשך מגמת עלייה במחיר זהב.

מחיר זהב.

נתון כעת לתנודות גדולות "בתיאום" לתנודות גדולות במחירה של חבית נפט. בייחוד מעל 100 דולרים לחבית. "ההגיון" הוא, שמחיר שגבוה משמעותית מעל 100 דולרים לחבית, עלול להיגרם על ידי פגיעה משמעותית בתשתיות להפקה/שיווק נפט במדינות במפרץ הפרסי.

זה עלול לגרום לירידה משמעותית בפעילות כלכלית במדינות גדולות (וקטנות) ולירידה בחיסכון שוטף – תחילה בעיקר במדינות שבהן "נהוג" להשקיע בזהב כחיסכון לטווח ארוך. בו בזמן תקטן "הנזילות" בשוקי הון. זה יגרום גם לירידה במדדי מניות.

השלטונות "במערב" – בהובלת ארה"ב, כמנהגם, יגיבו על כך "בהדפסת כסף" בממדים גדולים. כיוון "שהדפסה" זו לא תגרום לגידול בפעילות כלכלית – עקב מחסור "באנרגיה" – אז התוצאה תהיה מגמה ממושכת של עלייה בשיעור אינפלציה. ביחד עם ירידה בפעילות כלכלית.

בתרחיש כזה, מחירי אג"ח לפדיון בטווח ארוך ימשיכו לרדת ומדדי מניות "יתנדנדו" בתחום רחב – ייתכן עד 20%.

בו בזמן תימשך ותואץ מגמת עלייה במחיר זהב. סימן לכך יכול להיות מחידוש מגמת עלייה במחירי מתכות כסף ופלטינה! ייתכן שכבר קורה כעת.

לעומת זאת "הסכס" עם איראן – בכול צורה שהיא, ימנע **בקרום** פגיעה בתשתיות להפקה/שיווק של נפט ומוצרי ממדינות במפרץ הפרסי. במקרה כזה מחיר זהב סביר שיחזור למגמת העלייה שלו כפי שהייתה לפני סוף חודש פברואר 2026. זאת במקביל להמשך עליות במדדי מניות, בייחוד "מחירי" מניות סיפור". אולם המשך ירידה במחירי אג"ח לפדיון בטווח ארוך.

זאת בגלל המשך גידול **בגירעון** בתקציבה של ממשלת ארה"ב ומימון הגירעון בהמשך "הדפסת דולרים" בידי הבנק המרכזי של ארה"ב. דווח לאחרונה, שהצפי הוא, שהגירעון בתקציבה יגדל מ-1800 ביליון דולרים לפחות ל-2100 ביליון דולרים.

"התוכנית" של הממשל בארה"ב הייתה שארגון אופק – בהובלת ערב הסעודית – יאפשר זאת על ידי הגדלת תפוקת הנפט. כדי למתן עליות במחירי מוצרים ושירותים. כעת יש "סטייה קלה" – כדברי הנשיא טרמפ. עוד נראה האם אכן "קלה". השלטונות באיחוד האמירויות, נרתמים לסייע – בהודיעם על פרישה מארגון אופק. אבל היכולת שלהם "לסייע", תלויה בצורה שבה תסתיים ההתכתשות הנוכחית עם איראן. אם לא לפי "התוכנית" של הנשיא טרמפ, אז השלטון באיראן לא יראה בעין יפה, התנהלות של איחוד האמירויות שגורמת לירידה גדולה במחיר הנפט. גם לא ערב הסעודית.

נחזור להזכיר את העיקר – מדוע נדרש "שיתוף פעולה" של מדינות במפרץ הפרסי בהגדלת תפוקת נפט: כי למעשה **פסק** הגידול בתפוקת נפט בארה"ב! אפילו נצפה **שתרד** התפוקה בשנת 2026. מכאן החשיבות כיצד תסתיים ההתכתשות עם איראן. לא רק לגבי גרעינים ופיצוחים מטילים. אלא גם היכולת של איראן להשפיע על התנהלות ארגון אופק. בוודאי כאשר איראן גרעינית, אבל גם עם "סתם טילים וכתבמים".

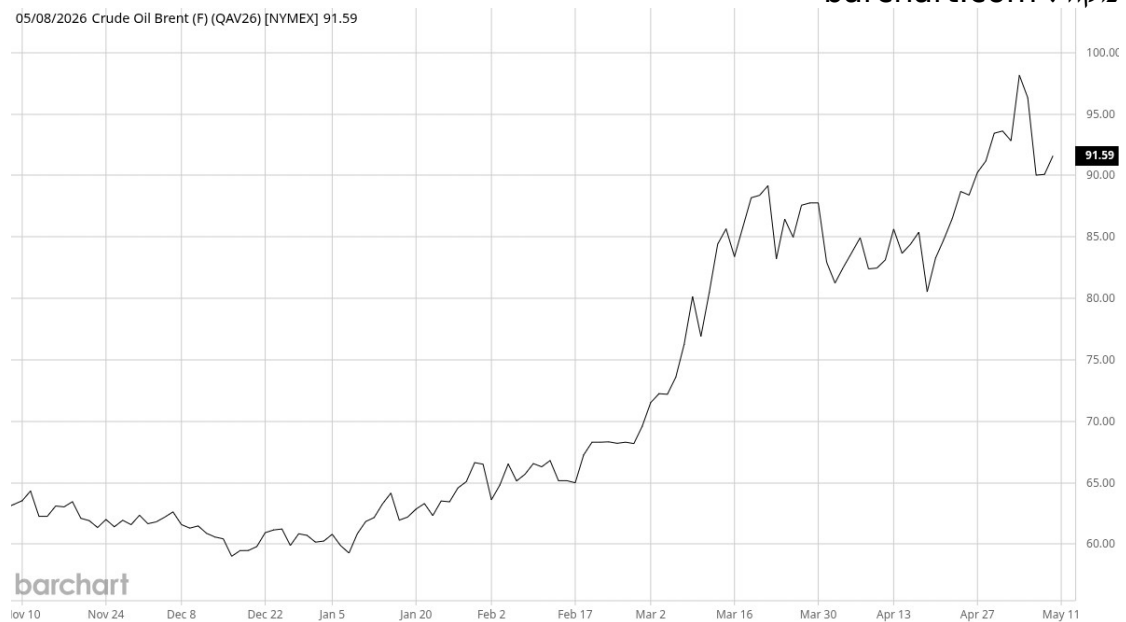
איך אומרים – כול מי שסבור אחרת, יש לנו גשר למכור לו. אולי באיראן, אחרי שיופצץ על ידי הנשיא טרמפ.

מחיר מתכת כסף – ייתכן "שיאותת" על המשך מגמת עלייה במחיר זהב.
מקור: tradingeconomics.com
שנים עשר חודשים אחרונים. מחיר בדולרים לאונקיה.

חשוב: "המומחים" בבתי השקעות גדולים בארה"ב, אינם מרבים כעת לפרסם "תחזיות" לגבי מחירי זהב "בשנה הקרובה". בייחוד לגבי המשך עליות במחירי זהב. אם כך, "אין סכנה" לגבי מחיר זהב מכיוון זה. "הקהל" שלהם, חזר לעסוק "במניות סיפור".

מחיר חוזה נפט – מסוג ברנט – לחודש אוקטובר 2026. דולרים לחבית. כעת 91 דולרים.
מקור: barchart.com

כנראה שלא סומכים על דברי הנשיא טרמפ "שהם – באיראן – רוצים עסקה ואז מחיר הנפט יצלול". נדע ב-2-3 חודשים הקרובים.

הערה: אם אכן בחודש אוקטובר 2026 מחירה של חבית נפט ברנט יהיה +91 דולרים, אז סביר שהנגיד החדש של הבנק המרכזי של ארה"ב, יצטרך "להצדיק" את המנוי שלו.

בינתיים תהנו מהביקור הצפוי בשבוע זה של הנשיא טרמפ בסין. סביר שעד שיחזור לארה"ב יהיה "שקט". לפי הצפי בשוקי הון, יהיה כך, גם אחרי כן.

בתקווה לימים טובים – למשפחות הנרצחים/חללים, לחיילים, לתושבים, לפצועים שמחלימים, למפונים מבתיהם, למפוטרים.
מנהיגים כושלים יחלפו/יודחו. לעומת זאת [זה מה שתמיד ישאר](#).

תנאי שימוש וגלוי נאות

1. פרסום זה שייך לד"ר שמואל גולדמן ת.ד. 39312 ת"א 61392 טל. 03-6424743. המאמרים נכתבו על ידי ד"ר שמואל גולדמן והם משקפים את דעת הכותב בלבד, בזמן כתיבתם.
2. אין לראות במאמרים אלו משום הצעה לפעולת השקעה כלשהי או כמתן חוות דעת על הכדאיות של השקעה כלשהי ואין הם מהווים תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם.
3. הדעות המובאות בפרסום זה, ניתנות לשנוי בכל עת ללא מתן הודעה כלשהי.
4. פעולות השקעה שנעשות על ידי ד"ר גולדמן, יכולות להיות בניגוד למשתמע מפרסום זה.
5. המידע שמופיע בפרסום זה, שאוב ממקורות שנחשבים כמהימנים, אולם אין הכותב אחראי על נכונות המידע או שלמותו.
6. כל שימוש שנעשה בפרסום זה, נעשה שלא על דעת הכותב והוא נעשה באחריות המשתמש בלבד.
7. לפי העניין בסופו של כל מאמר ניתן גלוי לעניין האישי שיש או אין לכותב בזמן כתיבתו, במישרין או בעקיפין, בניירות ערך ובנכסים פיננסיים שמוזכרים בו. נתונים אלו יכולים להשתנות לאחר מועד הכתיבה.
8. אין להעתיק בכל צורה שהיא ואין לפרסם או להפיץ בכל צורה שהיא, כל מאמר או חלק ממאמר, שמופיע בפרסום זה, בלי לקבל מראש ובכתב את הסכמתו של ד"ר שמואל גולדמן.